

ROZSUDEK

nabyl právní moci dne 20.4.2000

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobců **A/ Realia, a.s. v likvidaci**, Nádražní 173, Ostrava-Přívoz, **B/ Mlékárna Frýdek-Místek, a.s.**, Příborská 659, Frýdek-Místek, oba zast. Prof. JUDr. Petrem Hajnem, DrSc., advokátem se sídlem v Brně, Heyrovského 24, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, Joštova 8, Brno, za účasti **Olma, a.s.**, Pavelkova 18, Olomouc, zast. Mgr. Janou Wranikovou, advokátkou AK Pyšný, Weber & Partneri, v.o.s. se sídlem ve Slezské Ostravě, Občanská 18, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19.10.1999 č.j. R1/99, R2/99,

t a k t o :

I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19.10.1999 č.j. R 1/99, R 2/99 se v bodě 1 **z r u š u j e** a v této části se mu **v r a c í** k dalšímu řízení.

II. Ve zbytku se žaloba **z a m í t á**.

III. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobcům k rukám jejich právního zástupce na nákladech řízení částku **2.112,50 Kč**, a to **do 30-ti dnů** od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19.10.1999 č.j. R1/99, R2/99 bylo rozhodnuto o rozkladech obou žalobců podaných proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21.12.1998 č.j. S 85-A/98-240, kterým nebyly schváleny dohody ve smyslu § 3 odst. 5 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže ve znění zákona č. 495/1992 Sb. a zákona č. 286/1993 Sb. (dále jen „zákon“) tak, že bylo změněno toto rozhodnutí ve výrokové části 1, 2, 3, 5 a zrušeno ve výrokové části 4.

Napadené rozhodnutí žalovaného změnilo rozhodnutí prvostupňového orgánu ve výrokové části bodu 1 tak, že dohoda podle čl. II odst. 1 písm. a) o spolupráci v oblasti mlékárenského zpracování mléka včetně koordinace výrobního programu, jak je obsažena v čl. III odst. 1 a odst. 4 Smlouvy o spolupráci uzavřené dne 4.7.1996 mezi obchodními společnostmi Olma, a.s., Realia, a.s. a Mlékárna Frýdek-Místek, a.s. (dále jen „Olma, Realia, Mlékárna Frýdek-Místek“) se podle ustanovení § 3 odst. 5 zákona neschvaluje. Bod 2 výrokové části byl změněn tak, že dohoda podle čl. II odst. 1 písm. b) o výhradním prodeji a odběru zboží, uzavřená mezi obchodními společnostmi Olma, jako dodavatelem a Realia, jako odběratelem, jak je obsažena v čl. 4 odst. 1, odst. 2 a odst. 3 Smlouvy o spolupráci ze dne 4.7.1996 uzavřené smluvními stranami uvedenými v bodě 1 výroku tohoto rozhodnutí se podle § 3 odst. 5 zákona neschvaluje. Bod 3 výrokové části byl změněn tak, že dohoda podle čl. II odst. 1 písm. d) o další spolupráci, jak je obsažena v čl. 4 Smlouvy o spolupráci ze dne 4.7.1996 uzavřené smluvními stranami uvedenými v bodě 1 výroku tohoto rozhodnutí, není dohodou narušující hospodářskou soutěž podléhající schválení podle ustanovení § 3 odst. 5 zákona. Bod 4 výrokové části byl zrušen bez náhrady a bod 5 výrokové části změněn tak, že rámcová dohoda o podmínkách dodávek zboží podle čl. II odst. 1 písm. c) uzavřená mezi obchodními společnostmi Olma jako dodavatelem a Realia jako odběratelem, jak je obsažena v čl. V Smlouvy o spolupráci ze dne 4.7.1996 uzavřené smluvními stranami uvedenými v bodě 1 výroku tohoto rozhodnutí, není dohodou narušující hospodářskou soutěž podléhající schválení podle ustanovení § 3 odst. 5 zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podali včas žalobu žalobci Realia, t.č. v likvidaci a Mlékárna Frýdek-Místek, a to v rozsahu bodu 1 a 2 výroku rozhodnutí žalovaného. Žaloba uvádí, že mimořádný přetlak nabídky nad poptávkou v daném sortimentu vede k tomu, že posuzované dohody nemohou ani zdaleka dosáhnout oné hranice citlivosti, za níž by reálně mohlo dojít k narušení hospodářské soutěže. Nezákonost napadeného rozhodnutí spatřují žalobci v tom, že interpretovalo smlouvu a její výše zmíněné články zcela volně a bez opory v § 35 odst. 1 občanského zákona, § 264 a § 266 odst., 1, odst. 3 obchodního zákoníku. I když se jednání před žalovaným řídí příslušnou veřejnoprávní úpravou, projevy vůle obsažené v soukromoprávních smlouvách, musí být interpretovány podle ustanovení odpovídajících norem soukromého práva. Smluvní projev Olmy nemohl rozumně směřovat k tomu, že nebude vůbec dodávat zboží žádné z obchodních společností, jejichž maloobchodní prodejny se nacházejí na území smluvně dohodnutých okresů, resp. že nebude dodávat zboží žádnému subjektu, který by disponoval alespoň jedním distribučním místem v dohodnutých okresech. Stejně tak druhá strana smlouvy nemohla něco takového rozumně požadovat a předpokládat. Citované ustanovení musí vést k závěru, že jisté omezení Olmy platilo ve vztahu k maloobchodním jednotkám takových subjektů, jež byly umístěny na území sedmi dohodnutých okresů. Po 18 měsících, během kterých tato praxe probíhala, Realie nevznesla jedinou námitku proti skutečnosti, že Olma distribuuje zboží kterémukoliv subjektu, byť má své jednotky na území sedmi smluvně dohodnutých okresů, ale jeho maloobchodní jednotky se nacházejí též mimo toto území. Rovněž nedošlo ze strany Realie k penalizaci Olmy za dodávky do posléze uvedených maloobchodních jednotek; byly penalizovány pouze přímé dodávky Olma do provozoven umístěných v sedmi smluvních okresech. Jestliže tedy napadené rozhodnutí vychází z nesprávného předpokladu, že společnost Olma byla smluvně omezena v dodávkách výrobků na celé území České republiky, a jestliže v tom je spatřována možnost ohrožení hospodářské soutěže, pak je nesprávný úsudek z těchto předpokladů vyvozovaný, že totiž dohoda v čl. IV odst. 1 a odst. 2 a odst. 3 smlouvy je dohodou způsobilou narušit hospodářskou soutěž. Navrhl proto zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, včetně rozhodnutí prvostupňového, pokud jde o bod 1 a 2 výroku rozhodnutí.

Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že na trhu mléka a mléčných výrobků u některého zboží sice nabídka převyšuje poptávku, tuto převahu však v žádném případě nelze považovat za mimořádnou. Na trhu mléka existuje regulace ze strany státu prostřednictvím státního fondu tržní regulace. Určitý přetlak nabídky mléka a mléčných

výrobků se výrazně neodchyluje od stavu nabídky a poptávky jiného zboží v rámci České republiky a pouze dokládá, že na daném trhu existuje dobré soutěžní prostředí. Dále rozvedl právní argumentaci obsaženou v rozhodnutí, že podíl Mlékárny Frýdek-Místek na celostátním trhu konzumního netrvanlivého mléka a tvarohu a tvarohových výrobků, jehož zásobování je pravidelně účastní, přesahuje 5%. Pokud jde o dohodu uvedenou v bodě 2 výroku – dohoda o exkluzivitě nákupu nebo dodávek je obecně vždy dohodou narušující soutěž, neboť omezuje svobodu podnikatelského rozhodování dotčeného subjektu ve výběru jeho obchodních partnerů pro odbyt nebo nákup daného zboží. I v tomto případě podíl u převážné části výrobků společnosti Olma dodávaných na celostátní trh převyšoval 5%. Žalovaný poukázal na podpůrné použití judikatury Soudního dvora a Evropské komise, na kterou v odůvodnění svého rozhodnutí odkázal. Pokud jde o námitku hranice citlivosti trhu, má za to, že musí vycházet z kogentního § 3 odst. 4 písm. c) zákona upravujícího tzv. dohody *de minimis*. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Ze správního spisu soud v nařízeném jednání zjistil tyto rozhodné skutečnosti:

Dne 1.6.1998 byl uplatněn u žalovaného návrh Mlékárny Frýdek-Místek na zahájení správního řízení ve věci Smlouvy o spolupráci ze dne 4.7.1996 uzavřené mezi společnostmi Olma, Realia a Mlékárna Frýdek-Místek. V návrhu je uvedeno, že předmětná smlouva obsahuje podle čl. II smlouvu o spolupráci v oblasti mlékárenského zpracování mléka včetně koordinace výrobního programu, dohodu o výhradním prodeji a odběru zboží, rámcovou dohodou o podmínkách dodávek zboží a dohodu o další spolupráci. Návrh specifikuje čtyři dohody, které byly uzavřeny mezi účastníky shora a v bodě, který se týká dohody o spolupráci v oblasti mlékárenského zpracování mléka je uvedeno, že tato dohoda nemůže vést k narušení hospodářské soutěže, nicméně z důvodu krajní opatrnosti ponechává tuto otázku na uvážení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Pokud jde o dohodu o výhradním odběru a prodeji zboží, uvádí se zde, že nejde o dohodu, která by vedla nebo mohla vést k narušení hospodářské soutěže a že se tedy nejedná o dohodu, která by podléhala schválení podle § 3 odst. 5 zák.č. 63/1991 Sb.. Žalovaný vedl řízení o žádosti o souhlas s uzavřením smlouvy, jak vyplývá z Obchodního věstníku č. 25/98, strana 82, ze dne 26.6.1998. Zde totiž oznámil podání žádosti o souhlas s uzavřením dohody o spolupráci mezi Olmou, Realíí a Mlékárnou Frýdek-Místek. Žalovaný při prvním jednání dne 16.6.1998 se také dotazoval zástupce Mlékárny Frýdek-Místek, zda trvá na svém návrhu na schválení smlouvy o spolupráci a odpověď zněla tak, že na podaném návrhu setrvá s tím, že má za to,

že dohody nepodléhají režimu zákona. Přílohou podání je i Smlouva o spolupráci uzavřená ve smyslu § 269 odst. 2 obchodního zákoníku mezi Olmou, Realií, „za účasti Mlékárny Frýdek-Místek“ ze dne 4.7.1996. Článek II odst. 1 vymezuje předmět smlouvy, kterým je a) spolupráce smluvních stran v oblasti mlékárenského zpracování mléka včetně koordinace výrobního programu, b) dohoda o výhradním prodeji a odběru zboží, c) rámcová dohoda o podmínkách dodávek zboží, d) dohoda o další spolupráci. Podle čl. III odst. 1 se smluvní strany za účasti a se souhlasem Mlékárny Frýdek-Místek dohodly, že v rámci výrobního závodu Mlékárny Frýdek-Místek ve Frýdku-Místku budou nejpozději od 31.12.1996 vyráběny výlučně následující mlékárenské výrobky : konzumní mléko balené do sáčků, tvarohy a tvarohové výrobky, tavené sýry vyráběné ke dni podpisu této smlouvy pod značkou „Grand“, nealkoholické ovocné nápoje. Smluvní strany se zavazují za účelem realizace podnikatelského záměru uvedeného v předchozí větě tohoto článku vyvinout následující úsilí a součinnost. Olma se zavazuje zajistit pro Realií, resp. Mlékárnu Frýdek-Místek na základě zvlášť uzavřené smlouvy technologické zařízení FINPAK, a to buď nově pořízené nebo repasované, poskytnout Realií, resp. Mlékárně Frýdek-Místek potřebnou odbornou pomoc v oblasti technologie zpracování mléka, případně v oblasti technického vybavení mlékárny v souvislosti se zajišťováním změny výrobního programu ve zmíněném výrobním závodě, podílet se v rámci svých možností na dalších investicích do technologického zařízení nezbytného pro shora uvedenou změnu výrobního programu v rámci Mlékárny Frýdek-Místek. Realia se zavazuje realizovat potřebné stavební úpravy a úpravy či změny technologického zařízení nezbytné k zajištění shora označené změny výrobního programu a zajistit ve spolupráci se společností Olma potřebné technologické vybavení pro dohodnutou výrobu. Podle bodu 4 Realia, jakož i Mlékárna Frýdek-Místek se zavazují zdržet se výroby jiných mlékárenských výrobků, než výrobků označených shora a to počínaje dnem 1.1.1997, to vše pokud nebude písemně dohodnuto něco jiného. Podle čl. IV odst. 1 strany se dohodly, že Realia bude výhradním odběratelem veškerých mlékárenských výrobků vyrobených společností Olma nebo dodávaných společností Olma (v tomto případě mají smluvní strany pro účely této smlouvy na mysli mlékárenské výroby vyrobené jinými výrobci, avšak distribuované či prodávané společností Olma) určených pro prodej a distribuci v okresech Ostrava, Frýdek-Místek, Karviná, Opava, Nový Jičín, Vsetín a Bruntál. Podle druhého odstavce Olma se zavazuje, že bude dodávat veškeré mlékárenské výrobky určené pro prodej a distribuci v uvedených okresech výhradně Realií, resp. subjektům společností Realia písemně označeným. Stejně tak se Olma zavazuje, že nebude sama či nepřímo prostřednictvím jiných subjektů prodávat či distribuovat jakékoli mlékárenské výrobky

v uvedených okresech; za nepřímý prodej či distribuci v uvedených okresech budou pro účely této smlouvy považovány dodávky či prodej mlékárenských výrobků subjektům se sídlem nebo provozovnou (provozovny) na území kteréhokoli z uvedených okresů, jakož i dodávky či prodej mlékárenských výrobků jakýmkoliv subjektům prodávajícím či distribuujícím mlékárenské výrobky v uvedených okresech. Podle třetího odstavce Olma se zavazuje, že počínaje dnem 1.7.1996 ukončí spolupráci a přestane dodávat mlékárenské výrobky veškerým subjektům prodávajícím či distribuujícím mlékárenské výrobky v uvedených regionech; v rámci tohoto závazku se pak Olma zvláště zavazuje, že přestane dodávat počínaje uvedených dnem mlékárenské výrobky společnosti Mrazírny Oceán, a.s., Frajkowski s.r.o., Eimo s.r.o. . Realia se v této souvislosti zavazuje k 1.7.1996 převzít obchodní zastoupení při prodeji mlékárenských výrobků v rozsahu dosud zajišťovaném Mrazírnami Oceán, a.s., včetně tohoto, že uzavře s Mrazírnami Oceán, a.s. smlouvu o nájmu skladových a dalších nebytových prostor, převezme veškeré zaměstnance společnosti Mrazírny Oceán, a.s., kteří se dosud zabývali obchodem a distribucí mlékárenských výrobků, uzavře smlouvy o dodávkách mlékárenských výrobků s dosavadními odběrateli Mrazíren Oceán, a.s. pokud se tak nestalo již dříve.

V návrhu je uvedeno, že dohoda o spolupráci v oblasti mlékárenského zpracování mléka včetně koordinace výrobního programu je dohodou o určité specializaci a racionalizaci hospodářské činnosti. Dohoda nemá a potencionálně nemůže mít vliv na podmínky výroby či na oběh trhu. Pokud jde o dohodu o výhradním odběru a prodeji zboží, jde o standardní a běžnou dohodu o výhradním obchodním zastoupení, která neomezuje společnost Realia, aby neodebírala stejné nebo podobné výrobky jiných výrobců či dodavatelů a celkový objem zboží dodaného společností Olma nedosahuje 5%.

Z protokolu o výpovědi účastníků řízení ze dne 16.6.1998 vyplývá, že dohodnuté výrobky vyráběla Mlékárna Frýdek-Místek již před uzavřením smlouvy; došlo jen k omezení nerentabilních výrob. Z důvodu změny technologie výrobní linky bylo baleno mléko pouze do sáčků. U společnosti Olma nedošlo k omezení sortimentu, pouze přestala balit konzumní mléko do sáčků, zrušila linku na balení FINPAK a zakoupila dvě linky na baletní TETRPAK. Tvaroh a tvarohové výrobky Olma před uzavřením ani po uzavření smlouvy nevyráběla a ani nevyrábí, pouze je distribuuje. K jinému omezení sortimentu v důsledku uzavření smlouvy nedošlo, nedošlo ani k rozšíření sortimentu Olmou vyráběného zboží oproti stavu před uzavřením smlouvy. Zástupce Olmy uvedl, že důvodem pro uzavření

smlouvy byla vzájemná spolupráce vedoucí ke koordinaci výrobního programu a specializace výroby jednotlivých mlékáren, zejména oddělením výrobního sortimentu. Olma odebírá sáčkové mléko od Mlékárny Frýdek-Místek, sama sáčkové mléko nevyrábí. Výrobek tvaroh a tvarohové výrobky Olma vůbec nevyrábí, tavené výrobky pod značkou „Grand“ se vyráběly v Mlékárně Český Těšín a nealkoholické ovocné nápoje Olma nedistribuovala. Realie byla výhradním distributorem v oblasti dohodnuté čl. IV, odst. 1 Smlouvy v období od 1.7.1996 přibližně do března 1997. Poté nebylo ze strany Olmy možné zajistit, aby dodávky Olmy obchodním řetězcům nebo jiným velkoobchodním společnostem nezasahovaly přímo do uvedené oblasti. Zástupce Realie a Mlékárny Frýdek-Místek uvedl, že dne 21.1.1998 Olma mohla dodávat do dané oblasti přímo své výrobky, ne však přes jiné distributora. Olma však tento svůj závazek úplně nesplnila a od 1.1.1997 porušovala stále častěji. Nevýhodou konzumního mléka je krátká trvanlivost a tím vysoké náklady na distribuci. Z toho důvodu klesá každoročně podíl konzumního mléka na trhu ve prospěch trvanlivého.

Dne 1.7.1998 žalovaný vydal rozhodnutí, kterým účinnost předložené smlouvy schválil s omezením týkajícím se čl. III bod 1, na dobu jednoho roku.

Proti tomuto rozhodnutí uplatnila společnost Olma rozklad, v němž zejména napadla dohodu o výhradním prodeji a odběru, kterou označila za kartelovou, obsahující závazky k protisoutěžnímu chování. Pro společnost Olma by tato smlouva znamenala vznik závazku ukončit spolupráci zejména s velkými obchodními řetězci, jako je např. EuroNova, Makro, Billa, Meinl, když tyto subjekty sídlí mimo dohodnuté okresy a Olma dodává své výrobky do skladů, jež se na sjednaném území dohodnutých okresů nenachází, avšak tyto řetězce samozřejmě ony okresy zásobují. V rozporu s tímto obsahem rozkladu bylo navrženo, aby dohody byly schváleny.

Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským obchodním soudem v Ostravě je zřejmé, že Mlékárna Frýdek-Místek má mj. jako předmět podnikání uvedenu výrobu mlékárenských výrobků a výrobků, jejichž součástí je mléko v různých modifikacích nebo látky získané z mléka. Společnost Realia má jako předmět podnikání uvedenu mj. výrobu potravin, kromě přílohy zákona č. 455/1991 Sb. (příloha č. 1 k zákonu, skupina 108 – výroba potravin a nápojů obsahuje výrobu mléčných výrobků). Společnost Olma má jako předmět podnikání mj. uvedenu výrobu mléčných výrobků.

Správní spis obsahuje tzv. vyčíslení smluvní pokuty společností Realia vůči Olmě ze dne 8.7.1998. Odvolává se na Smlouvu o spolupráci ze dne 4.7.1996 a účtuje se již pátá v pořadí smluvní pokutu, další smluvní pokutu za období od 10.10.1997 do 9.2.1998 za dodávky mlékárenských výrobků do velkoobchodu Makro v Ostravě, celkem 195 mil. Kč. V dalším řízení se žalovaný zaměřil na analýzu trhu a postavení účastníků na trhu. Dne 29.10.1998 bylo provedeno seznámení s výsledky šetření. Dne 9.10.1998 pod č.j. R 18/98 žalovaný rozhodnutí ze dne 1.7.1998 č.j. S 85/98-240 zrušil a vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Dne 19.11.1998, resp. 25.11.1998 byli účastníci řízení seznámeni s výsledky šetření. V rámci tohoto procesního úkonu všichni účastníci řízení uvedli, že údaje týkající se podílů účastníků na relevantních trzích nepovažují za obchodní tajemství. Mlékárna Frýdek-Místek dne 4.12.1998 uvedla, že dohoda vedla k zefektivnění výroby sáčkového mléka. Konzumní mléko balené do sáčku již v době uzavírání smlouvy v roce 1996 bylo ve výrazném útlumu a zájem zákazníků vzhledem k jeho nízké trvanlivosti velmi klesal. Pokles prodeje sortimentu v rámci republiky klesá o 10% ročně, když zákazník se postupně orientuje na trvanlivé mléko balené do tetrapakového kartonu s trvanlivostí 90 dnů. Vzhledem k této skutečnosti Olma jako podnik s výrazným postavením na trhu potřeboval uvolnit část výrobních kapacit a prostor ve své mlékárně pro výrobu nového výrobku, pudingu. Proto hledal dodavatele sáčkového mléka, který by byl schopen po dobu několika dalších let této společnosti dodávat uvedený výrobek poté, co jej sama přestane vyrábět. Díky dohodě došlo k úsporám na surovině i ve mzdové oblasti. Cena mléka v roce 1997 nestoupala a k 1.6.1997 klesla.

Dne 21.12.1998 vydal žalovaný rozhodnutí, v němž je vymezen relevantní výrobový trh jednak ve vztahu k dohodě o spolupráci v oblasti zpracování mléka, jednak ve vztahu k dohodě o výhradním prodeji a odběru zboží, kdy se vycházelo ze skutečnosti, že předmětem dohody jsou veškeré mlékárenské výrobky vyrobené nebo dodávané společností Olma. Jedná se o konzumní trvanlivé mléko, konzumní pasterované mléko netrvanlivé, konzumní smetanu, konzumní tekuté kysané výrobky, jogurty, konzumní tvarohy, máslo, sýry přírodní čerstvé, sýry měkké zrající, sýry tvrdé a sýry plísňové. Vzhledem ke zjištěnému podílu účastníků dohody na zásobování trhu konzumního mléka, který je vyšší jak 5% celostátního trhu, dohoda nespadá mezi dohody podle § 3 odst. 4 písm. c) zákona; jde o dohodu mezi dvěma konkurenty v oblasti mlékárenské výroby o výlučném sortimentu

vyráběném jedním z nich, která je vždy způsobilá narušit hospodářskou soutěž. Zvláště závazek mlékárny zdržet se výroby jiných mlékárenských výrobků než výrobků dohodnutých naplňuje skutkovou podstatu zakázané a neplatné dohody podle § 3 odst. 1, § 3 odst. 2 písm. b) zákona. Pokud jde o dohodu o výhradním prodeji a odběru zboží, úřad ji označil za vertikální dohodu. Na základě původní výpovědi účastníků dospěl k závěru, že Olma mohla do uvedených okresů prodávat přímo, ne však přes jiného distributora. Pokud se jedná o skutečný stav na trhu dané oblasti, účastníci ve výpovědích potvrdili, že výrobky Olmy je možné získat i od jiných prodejců než je Realie. Olma v rozkladu tento závěr napadla a uvedla, že ode dne uzavření smlouvy do konce roku 1996 byla Realia výhradním distributorem výrobků Olmy v uvedených okresech, kdy Olma nemohla podle smlouvy do uvedených okresů dodávat veškeré své výrobky jiným odběratelům bez ohledu na to, zda šlo o distributory či konečné spotřebitele. Ostatní účastníci se k tomuto tvrzení Olmy nevyjádřili a ani nepodalí podklady dokládající jinou skutečnost. Distribuce mlékárenských výrobků probíhá převážně prostřednictvím sítě velkoobchodů a obchodních řetězců s celostátní působností. To vede k odstranění překážek, jež by jinak bránily distribuci mléčných výrobků po celém území republiky. Olma sdělila, že v souvislosti s uzavřením smlouvy došlo k vypovězení veškerých distribučních smluv s jinými subjekty a případní zájemci o distribuci výrobku Olmy byli odmítáni. Úřad konstatoval, že omezení Olmy dodávat veškeré své výrobky do dohodnutých okresů pouze prostřednictvím Realie se projeví nejen na trhu v této oblasti, ale vzhledem k celostátní působnosti velkoobchodů a obchodních řetězců se účinky dohody projeví i na trhu celostátním. V důsledku naplnění dohody by Olma musela dodávky uvedeným subjektům zastavit právě s ohledem na jejich celostátní působnost. Realie není dohodou omezena odebírat mléčné výrobky výhradně u Olmy a také současně distribuuje výrobky jiných výrobců, jež jsou zaměnitelné s výrobky Olmy. V rozhodnutí se uzavírá, že dohoda dosud nevede k podstatnému omezení soutěže, a to pouze v důsledku porušení této dohody ze strany Olmy. Pokud by Olma, tak jak ji ukládá dohoda, nemohla dodávat obchodním řetězcům s celostátní působností, došlo by k jejímu zamezení přístupu na celorepublikový trh. V důsledku toho by došlo ke snížení počtu soutěžitelů na celostátním trhu, což je újmou z pohledu hospodářské soutěže. Vzhledem ke zjištěnému podílu Olmy na vymezeném relevantním trhu by se jednalo o újmu podstatnou. Dohody o výhradním prodeji zboží omezují hospodářskou soutěž, neboť stanoví-li dodavatel pro určité území prodejce a udělí mu exkluzivitu, nemůže pro tuto oblast určit další prodejce či distributory a současně tím omezuje možnost vlastního přímého prodeje na dohodnutém území. Žalovaný poukázal na definici uvedenou ve vyhlášce Komise 97/C 372/03, podle které geografický relevantní

trh zahrnuje oblast, ve které se dotyčné podniky účastní procesu nabídky a poptávky výrobků nebo služeb, ve kterých jsou podmínky soutěže dostatečně homogenní, a která může být rozeznána od sousedních oblastí, protože podmínky soutěže jsou v těchto oblastech znatelně odlišné. S odvoláním se na odbornou literaturu uvedl, že v praxi se za teritoriálně relevantní trh považuje celé území státu (vyloučíme-li nadnárodní soutěžní prostor, jakým je typicky území států EU) a jeho jednotlivé části se oddělují při zkoumání jen tehdy, jestliže je soutěž přes hranice těchto regionů z objektivních důvodů vyloučena nebo podstatně ztížena. V daném případě dospěl žalovaný k závěru, že u mlékárenských výrobků může každý kupující najít alternativní zdroj dodávek shodného zboží od dodavatele, který má sídlo mimo hranice tohoto území vymezeného okresy. Celé území ČR je z pohledu soutěžního zcela homogenní. Důvodem toho je skutečnost, že distribuce mlékárenských výrobků je umožněna na základě existence sítě velkoobchodů po celé ČR, a tudíž každý kupující má praktickou možnost nakoupit mlékárenský výrobek kteréhokoliv výrobce v ČR. Soutěž na trhu mlékárenských výrobků probíhá mezi všemi výrobci těchto výrobků bez ohledu na to, v které části ČR mají tito výrobci své podniky.

V rámci řízení o rozkladu Mlékárny Frýdek-Místek a Realie se žalovaný velmi podrobně zabýval zjištěním relevantního trhu a za tím účelem provedl rozsáhlé dokazování. Spis obsahuje doklady o tom, že společnost Olma nepřerušila dodávky po podepsání smlouvy do sítě EuroNova ani Billa či Julius Meinl, přičemž podíl dodávek výrobků společnosti Olma v obchodním řetězci byl v roce 1998 59% a předpoklad na rok 1999 byl 71%. Spis také obsahuje výpočet tržních podílů Olmy pokud jde o mléčné výrobky (11,25% podíl v dodávce mléka, resp. výrobě mléka, 2,72% sýru, 2,86% tvarohu, 5,63% konzumní smetany, 4,35% másla a 14,53% jogurtu). Dne 26.8. a 27.8. a 22.9.1999 se účastníci řízení seznámili s výsledky došetření. Dne 19.10.1999 bylo vydáno rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže pod č.j. R1/99 a R2/99 způsobem vyjádřeným v úvodu tohoto odůvodnění. Správní spis obsahuje také srovnání vymezení relevantního trhu s praxí zahraničních úřadů pro ochranu hospodářské soutěže. V druhostupňovém rozhodnutí žalovaný uvedl k dohodě o spolupráci v oblasti mlékárenského zpracování, že dospěl k závěru, že na zmíněnou dohodu nelze pohlížet jako na racionalizační. V závazku nevyrábět kdykoliv v budoucnu žádné jiné druhy výrobků než ty, na kterých se smluvní strany dohodly, předmět racionalizace neshledal. Ta spočívá ve zvláštní činnosti či uspořádávání vztahů dle závazků vyplývajících z konkrétního jednání. Argumentace existencí racionalizačních prvků

by mohla obstát, jestliže by v obsahu dohody byl podrobný plán postupu racionalizace včetně časového vymezení jednotlivých kroků a když by racionalizace byla samotným předmětem. Tou však není dohoda mezi dvěma konkurenty, šlo-li pouze omezení výroby jednoho z nich. I kdyby však byla tato dohoda označena za racionalizační, byly by dány důvody pro odepření jejího schválení. Nebylo by možné udělit výjimku podle § 5 odst. 3 písm. a) bod 1 zákona, když zde je závazek nevyrábět konkrétní druhy výrobků, implicitně neprodávat tyto výrobky.

Pokud jde o dohodu o výhradním prodeji a odběru zboží uvedl, že výjimky pro dohody o výhradní distribuci lze poskytnout pouze za předpokladu, že tyto nemají za následek absolutní teritoriální ochranu distributora. Ta však v daném případě je zajištěna ve prospěch společnosti Realia na území dohodnutých severomoravských okresů tím, že vylučuje zpětné dodávky mlékárenských výrobků společnosti Olma na území těchto okresů, které by realizovaly subjekty se sídlem nebo provozovny na území kteréhokoliv z těchto okresů. Právě v této skutečnosti spatřuje možnost podstatného omezení hospodářské soutěže. Správní spis obsahuje konečně i rozhodnutí orgánů EU.

Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného, včetně řízení, které mu předcházelo a žalobu z části shledal důvodnou. O námitkách žalobce uvážil takto:

Ve správním soudnictví přezkoumávají soudy na základě žalob nebo opravných prostředků zákonnost rozhodnutí orgánu veřejné správy. Podle § 249 odst. 1 o.s.ř. řízení se zahajuje na návrh, který se nazývá žalobou. Podle odst. 2 žaloba musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí správního orgánu, které napadá, vyjádření, v jakém rozsahu se toto rozhodnutí napadá, uvedení důvodů, v čem žalobce spatřuje nezákonnost rozhodnutí správního orgánu a jaký konečný návrh činí.

Podle § 250i odst. 1 o.s.ř. je při přezkoumávání zákonnosti rozhodnutí pro soud rozhodující skutkový stav, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí; dokazování se neprovádí. Podle odst. 3 k vadám řízení před správním orgánem soud přihlédne jen, jestliže vzniklé vady mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Podle § 1 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže účelem je ochrana hospodářské soutěže na trhu výrobků a výkonů (dále jen „zboží“) proti jejímu omezování,

zkreslování nebo vylučování (dále jen „narušování“). Podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona se tento vztahuje na fyzické a právnické osoby, které se účastní hospodářské soutěže, i když nejsou podnikatelé (dále jen „soutěžitele“).

Podle § 3 odst. 1 zákona veškeré dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí sdružení podnikatelů a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (dále jen „dohody“), které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže na trhu zboží, jsou zakázané a neplatné, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, nebo pokud Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nepovolil výjimku. Zakázanými ve smyslu ustanovení odstavce 1 jsou zejména dohody, popřípadě jejich části, obsahující a) přímé nebo nepřímé určení cen, popřípadě jiných obchodních podmínek, b) závazek omezení nebo kontroly výroby, odbytu, technického vývoje nebo investic, c) rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů, d) závazek alespoň jednoho z účastníků, že smlouvy s kupujícími budou vázané podmínkou, že kupující odeberou i další plnění, které s požadovaným předmětem plnění ani věcně, ani podle obchodních zvyklostí nesouvisí, e) závazek účastníků, že vůči jednotlivým odběratelům budou při plnění stejného charakteru uplatňovány rozdílné obchodní podmínky, kterými budou někteří kupující v hospodářských vztazích znevýhodněni (diskriminace), f) závazek omezit přístup na trh soutěžitelům, kteří nejsou členy dohody. Vztahuje-li se důvod neplatnosti jen na část dohody, je neplatná jen tato její část, pokud z obsahu dohody nevyplývá, že ji nelze oddělit od ostatního obsahu (§ 3 odst. 2,3). Podle odst. 4 zákaz dohod podle odstavce 1 se nevztahuje na dohody, jejichž předmětem je: a) jednotné používání obchodních, dodavatelských nebo platebních podmínek, s výjimkou dohod o cenách či jejich složkách, b) racionalizace hospodářské činnosti, zejména její specializací, pokud nevede k podstatnému omezení soutěže na trhu, c) podíl na zásobování trhu daného zboží menší než 5% celostátního trhu nebo menší než 30% místního trhu, jehož zásobování se účastníci dohody pravidelně účastní. Dohody uvedené v odstavci 4 vyžadují ke své účinnosti schválení úřadem. V žádosti jsou soutěžitelé povinni uvést důvody pro schválení a přiložit návrh dohody. Úřad může schválení odepřít, jsou-li dány skutečnosti, které by odůvodňovaly odepření udělení výjimky podle § 5 odst. 3. Schválení platí za udělené, jestliže úřad do dvou měsíců ode dne, kdy mu byla dohoda doručena, nesdělí písemně, že s dohodou nesouhlasí (§ 3 odst. 5).

Pokud je soud postaven před otázku, zda lze při aplikaci ustanovení § 3 zákona přiznat účinek zásadě *de minimis*, tedy principu znatelného vlivu na soutěž, nezbyvá, nežli

vrátit se k rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14.11.1996 sp. zn. 2A 6/96 a nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 29.5.1997 III. ÚS 31/97. Tam lze najít oporu pro použití metodiky výkladu zákona. Smlouva o založení Evropského společenství, stejně jako smlouva o Evropské unii, vychází ze stejných hodnot a principů, na nichž je založen i ústavní řád České republiky. Nelze tedy za protiústavní interpretaci považovat tu, jež vychází ze soutěžních pravidel, upravených Smlouvou o založení Evropského společenství. To platí i v případě výkladu § 3 zákona, který staví na principech uvedených v čl. 85 Římské smlouvy (čl. 81 v redakci Amsterdamské smlouvy), a který vychází z autorizačně centrálního systému udělování výjimek ze zákazu dohod narušujících soutěž. Tento princip není opuštěn ani pokud jde o zákaz dohod podle § 3 odst. 4 zákona. Obsah shora citovaného ústavního nálezu je proto třeba považovat za vodítko jak přistupovat k primárnímu právu Evropské unie, k odůvodnění použití zásady *de minimis* však přímo použít nelze. Zásada, podle níž dohoda nespadá pod zákaz dohod dle citovaného čl. 85 (81) Smlouvy, má-li pouze nevýznamný účinek na trh, s přihlédnutím k slabému postavení dotčeného podniku na trhu daného zboží, není totiž zakotvena přímo ve Smlouvě, nevychází tedy z primárního zdroje práva. Byla vyslovena Evropským Soudním dvorem v případě *Völk/Vervaecke* (5/69) v roce 1969, ale již dříve se začala aplikovat Komisí zásada znatelného vlivu na soutěž, mj. i s cílem snížení počtu notifikací (tento důvod pro její aplikaci však, zdá se, v podmínkách českého trhu chybí).

Přesto zákon je třeba vykládat tak, že dohoda nespadá pod zákaz § 3 pokud je vyloučeno, aby vedla nebo mohla vést k narušení hospodářské soutěže na trhu. Tato zásada se vztahuje k ustanovení § 3 odst. 1,2 zákona, neboť odstavec první plní funkci generální klauzule a otevírá prostor na jedné straně pro širokou škálu chování soutěžitelů, jež může být postihováno, na druhé straně uzavírá tento prostor podmínkou, aby chování soutěžitelů vedlo nebo alespoň vést mohlo ke skutečnému narušení hospodářské soutěže. Jestliže příklady zakázaných dohod jsou uvozeny poukazem na smysl předchozího prvního odstavce, pak nelze tento odkaz vyložit jinak, než jako zákonnou překážku znemožňující postihovat dohody jen pro jejich formu a obsah bez ohledu na faktické, byť jen ohrožení hospodářské soutěže.

Soud zdůrazňuje nezbytnost řádného odůvodnění, proč příslušná dohoda vede nebo vést může k narušení hospodářské soutěže a to nikoli jen pro formální znaky, které vykazuje.

Není nesprávné obsah § 3 odst. 4 písm. c) zákona spojovat s dohodami *de minimis*, avšak stejně dobře lze tak činit i ostatními dohodami podle písm. a) a b) cit. normy. Ve všech těchto případech je ale k účinnosti dohod zapotřebí schválení příslušným úřadem a právě v tom lze spatřovat odklon od zásady *de minimis*, která jde dále a nevyžaduje ani tohoto schválení. V odstavci 2 jsou vyjmenovány zakázané dohody demonstrativním výčtem. Jeho možné rozšíření o další typy dohod by bez stanovení limitů vytvořilo prostředí právní nejistoty soutěžitelů. Užívá-li se pojem dohody *de minimis* v tuzemském soutěžním právu, je třeba v první řadě spatřovat jeho význam v pobídce, aby byly postihovány dohody, jež skutečně nejsou bezvýznamné, ale naopak reálně způsobilé narušit hospodářskou soutěž nebo vést k jejímu narušení. Soud na tomto místě neztotožňuje zásadu *de minimis*, tak jak je aplikována v mezistátním prostoru EU, s generální klauzulí (§3 odst. 1 zákona), vnímá ji ale jako podporu takového výkladu zákona, který nejlépe odpovídá materiálnímu naplnění účelu zákona vyjádřeného v § 1.

V případě dohody o spolupráci v oblasti mlékárenského zpracování mléka včetně koordinace výrobního programu dle čl. III odst. 1 a 4 Smlouvy o spolupráci sehrává rozhodující roli při úvaze soudu o zrušení této části rozhodnutí žalovaného nepřesvědčivost odůvodnění ve vztahu k tvrzení, že nejde o dohodu podle § 3 odst. 4 zákona. Podstatou dohody je omezení výroby co do sortimentu ze strany Mlékárny Frýdek-Místek, avšak jen ve smyslu závazku v budoucnu nerozšiřovat výrobu o nové a další druhy mléčných výrobků. Mlékárna Frýdek-Místek svůj dosavadní výrobní program v podstatě neredukovala, ale zachovala. Došlo pouze k omezení nerentabilní výroby tvarohového dezertu Duha a mléko z důvodu změny technologie linky je baleno jen do sáčku. U společnosti Olma nedošlo vůbec k žádnému omezení výroby, resp. sortimentu. Olma se zavázala zajišťovat pro Mlékárnu Frýdek-Místek novou nebo alespoň repasovanou linku na výrobu sáčkového mléka, k čemuž také došlo, a zařízení od Olmy předčilo kvalitou stávající zařízení Mlékárny Frýdek-Místek. V účastnické výpovědi Mlékárny Frýdek-Místek a Realie ze dne 21.1.1998 bylo uvedeno, že Olma sýry a tvaroh nevyráběla, ale výrobu zadávala jiným mlékárnám a odebírá je z důvodu doplnění svého sortimentu. To vše znamená, že dohoda neobsahuje pouze jednostranný závazek nevyrábět jiné druhy výrobků jednoho soutěžitele – Mlékárny Frýdek-Místek, nýbrž přináší i závazek druhého soutěžitele, Olmy, pomoci zefektivnit výrobu Mlékárny Frýdek-Místek. Přitom dohoda směřuje k zachování stávajícího stavu, kdy oba soutěžitelé prakticky si nekonkurují ve výrobě mléčných výrobků, neboť každý vyrábí odlišný sortiment. Není přesvědčivě odůvodněno, proč se hovoří o konkurenci. Žalovaný zdůvodnil, proč má za to,

že nejde o racionalizaci, avšak v obecné poloze. Racionalizace výroby (Slovník cizích slov, SPN 1971) je souhrn organizačních a technických opatření k neúčinnějšímu využití pracovní síly, výrobního zařízení, surovin a materiálů, aby se zvýšila produktivita práce, (podle Všeobecné encyklopedie DIDEROT, 1999 jde o změny organizace nebo postupů vedoucí ke zvýšení efektivnosti nebo hospodárnosti procesu). Z tohoto pohledu však uvedení této části dohody do praxe zkoumáno nebylo. Nebylo odůvodněno, proč nejde o specializaci výroby, když rozdělení výroby sortimentu tomu nasvědčuje. Ve své podstatě se nejedná o omezení výroby co do množství ani sortimentu oproti stávajícímu, ale o závazek dále nerozšiřovat sortiment, nikoliv množství. To vše za trvání závazku modernizovat výrobní technologii pro část výroby.

S touto problematikou se však žalovaný nevypořádává důsledně a otázku specializace ponechává stranou pozornosti, i když právě jí argumentují žalobci. Konečně ani v tomto případě by nebylo možné udržet dohodu jako zakázanou, jestliže by nebylo zřetelně prokázáno, že fakticky vede nebo vést může k narušení hospodářské soutěže.

Naproti tomu odlišná situace nastává u dohody o výhradním prodeji a odběru zboží uzavřené mezi Olmou a Realíí (bod 2 rozhodnutí žalovaného). Žalovaný obsah dohody dle čl. IV.1 až 3 podřadil pod generální klauzuli (ustanovení § 3 odst. 1 zákona). Řízení bylo u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vedeno k návrhu ze dne 25.5.1998, v němž je mj. pod bodem II bod 2 v závěru vysloven názor, že nejde o dohodu, která by podléhala schválení podle § 3 odst. 5 zákona. Patrně kvůli nejasnosti příčin uplatnění návrhu žalovaný se na jednání dne 16.6.1998 dotazoval zástupce Mlékárny Frýdek-Místek, zda trvá na svém návrhu na schválení smlouvy. Ten uvedl, že „na podaném návrhu trvá, tzn. že se domáhá posouzení všech čtyřech dohod s tím, že se domnívá, že tyto nepodléhají režimu zákona a návrh je podáván z důvodu existence právní nejistoty mezi účastníky“. Jestliže za této situace žalovaný vedl řízení o schválení dohod dle § 3 odst. 5 zákona a žádný z účastníků řízení proti tomu ničeho nenamítal, byl to jediný možný postup, neboť návrh vůbec nehovořil o jiném režimu, než o schvalování dohod. Postup dle § 5 zákona nepřicházel do úvahy, protože ten vychází z existence zakázané dohody (§ 3 a § 4 zákona) a uplatnění požadavku na povolení výjimky. Žaloba se zaměřila na vyvrácení názoru žalovaného o způsobilosti dohody narušit hospodářskou soutěž. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že samotný návrh podaný společností Mlékárna Frýdek-Místek uzavírá cestu ke komplexnějšímu řešení ze strany žalovaného. Jestliže setrvali účastníci správního řízení v rovině úvah o schválení

dohody, pak v této rovině logicky setrvaly i postupy a úvahy žalovaného. Nebyl žádný procesní důvod, aby žalovaný nad rámec požadavku v tomto řízení rozhodoval o povolení výjimky, byť shledal, že dohoda je zakázaná a neplatná.

Pro zamítnutí žaloby v tomto bodě je dostačující správné konstatování uvedené žalovaným v odůvodnění, že se dohoda uvedená v čl. II odst. 1 písm. b) Smlouvy, jak je formulovaná v čl. IV odst. 1 až 3, nedá podřadit pod žádný typ dohod podléhajících režimu schválení dle § 5 odst. 4, 5 zákona. To však ani žalobce netvrdí a důvody uváděné žalovaným v tomto ohledu nezpochybňuje, resp. se jimi vůbec nezabývá. Žaloba nenamítala, že by žalovaný rozhodoval o jiném než předmětu návrhu Mlékárny Frýdek-Místek. Žalovaný rozhodoval v rámci vymezené kompetence i pravomoci a ani v tomto směru nebyla učiněna žádná námitka. Mlékárna Frýdek-Místek měla možnost se k předmětu řízení a zejména i k vlastnímu návrhu vyjádřit. Jestliže žalovaný odůvodnil, proč nejde o dohody uvedené v § 3 odst. 4, pak již nemohl vyslovit jiný závěr, než že se dohoda neschvaluje. Jinou dohodu, nežli tam uvedenou, totiž schvalovat ani nemůže. Aby se žalovaný měl důvod zabývat i způsobilostí dohody narušit hospodářskou soutěž ve smyslu generální klauzule, muselo by být vedeno řízení např. o povolení výjimky (§ 11 odst. 1 písm. b) zákona) nebo o zákazu plnění dohod (§ 11 odst. 1 písm. d) zákona). V posuzovaném případě vše vyřčené žalovaným ohledně podstatného omezení hospodářské soutěže bylo vyřčeno nad rámec nezbytného. Svým výrokem však žalovaný nerozhodl o tom, že by nepovolil výjimku, ale ani že by jí byl povolil, neboť takovýto požadavek nebyl vznesen, a řízení o povolení výjimky nebo zahájeno. Také výrokem nerozhodl o zákazu plnění dohody, když ani o tom nebylo nezahájeno řízení. Ve svých důsledcích rozhodnutí nezasahuje merito věci a žalovaný deklaruje svůj právní názor na předloženou dohodu toliko v důvodech napadeného rozhodnutí, což lze s jistou tolerancí připodobnit vydání tzv. comfort letter. To odpovídá i logice právního názoru a pozice Mlékárny Frýdek-Místek, totiž že nejde o dohodu podléhající režimu zákona.

Pokud žalobce v replice adresované soudu ze dne 7.3.2000 poukazuje na nedostatek důvodů proto, že statistická data o produkci a spotřebě mléka v České republice nevypovídají o situaci na trhu, ale o konečném výsledku, nebyla tato námitka uplatněna ve lhůtě pro podání žaloby (§ 250b odst. 1 o.s.ř.), a tudíž nebylo lze se jí zabývat. Obměnou slov se totéž vztahuje i na námitku neodstranění rozporů v interpretaci smlouvy mezi zúčastněnými stranami.

Vzhledem k důvodům shora uvedeným soud rozhodl tak, že ohledně bodu 1 výroku rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení kvůli nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Pokud jde o druhý bod výroku, tam soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl, neboť rozhodnutí žalovaného považuje za zákonné.

Výrok o nákladech soudního řízení se opírá o ustanovení § 250k odst. 1 o.s.ř. a vychází ze skutečnosti, že žalobce měl v řízení poloviční úspěch. Proto mu také byla přiznána proti žalovanému náhrada nákladů řízení v částce 2.112,50 Kč, která představuje jednu polovinu zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč, jednu polovinu odměny právního zástupce za 3x úkon právní pomoci po 1.000,- Kč a režijní paušál ve výši jedné poloviny z částky 3x 75,- Kč. Tuto částku soud uložil žalovanému zaplatit k rukám právního zástupce v přiměřené lhůtě z hlediska doby trvání bankovního převodu do 30-ti dnů od právní moci rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 250j odst. 4 o.s.ř.).

V Olomouci dne 30.3.2000

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu